Ч. 5 Неділя 9 (21) сїчня 1900. Рік X

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостках на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с
З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

(Новий кабінет. — Делеґациї. — З пруского сойму. — Полуднево-африканьска війна.)

Цїсар приймив вчера димісию дра Віттека з становища предсїдателя в радї мінїстрів і іменував дра Кербера президентом мінїстрів і управителем мінїстерства внутрішних справ. Відтак іменував Цїсар: дра Гартля мінїстром просьвіти, бар. Спенс-Бодена мінїстром судівництва, Бема-Баверка скарбу, бар. Калля-Розенбурґа торговлї, др. Віттека зелїзниць, ґрафа Джованеллього рільництва, ґр. Вельзерсгаймба краєвої оборони, а дра Пентака і дра Резека мінїстрами без тек. Др. Хлендовский одержав достоїньство тайного радника. Дотеперішні управителі мінїстерств вертають на свої становища секцийних шефів. — Wien. Ztg. оголошує відручні письма Цїсаря, дотикаючі зміни кабінету. В письмі до дра Віттека висказує повне признанє і горячу подяку за патриотичну і вірну службу. Також і иншим управителям мінїстерств дякує Цїсар за віддані услуги. — Новий кабінет, з виїмкою дра Пентака, складає ся виключно з урядників. Шеф кабінету др. Кербер, бувший мінїстер внутрішних справ в кабінетї ґр. Кляріґого, звістний з своєї попередної дїяльности і належав до найвизначнїйших мінїстрів того кабінету. Ґр. Вельзерсгаймб і др. Віттек задержали свої дотеперішні теки. Новий мінїстер судівництва бар. Спенс Боден був намістником Моравии, а мінїстер рільництва ґр. Джованеллї засїдав від 1892 р. яко радник двора в адмінїстрацийнім трибуналї. Мінїстер торговлї бар. Каль-Розенбурґ був доси дипльоматом і займав посаду австрийского посла в Софії. Вкінци мінїстер для Чехії др. Резак був в мінїстерстві просьвіти шефом секциї. Новий кабінет має, як звістно, скликати угодову конференцию. Против тої конференциї виступають вже тепер Шенерерівцї, і заповідають дальшу борбу против Чехів і правительства. Чехи жадають, аби наради конференциї вели ся явно. — Vaterland доносить, що парлямент буде на кождий случай скликаний, без огляду на вислід тої конференциї.

Дня 17 с. м. відбуло ся послїдне засїданє делеґаций. По ствердженю згідности ухвал австрийскої делеґациї з ухвалами делеґациї угорскої, принято в третім читаню всї етати спільного буджету. Відтак ґр. Ґолуховский в імени Цїсаря подякував членам делеґациї за ухваленє предложених спільним правительством проєктів, а президент ґр. Феттер замкнув засїданє і сесию. Сесию угорску також замкнено по ствердженю згідности ухвал обох делеґаций. — Neue fr. Presse доносить, що спільне правительство наміряє скликати делеґациї на май с. р., аби їм предложити спільний буджет на рік 1901. З огляду на се і австрийский і угорский парлямент переведуть на найблизших сесиях вибори делеґатів.

В пруским соймі п. Яждževский жалував ся на переслїдуваня Поляків, що навіть один з вільнодумних послів взивав правительство, аби придумано нові репресийні средства против Поляків. Бесїдник не розуміє, як може щось так реакцийного дораджувати лїберальний посол і домагати ся, аби нищено нарід посїдаючий кількавікову цивілїзацию і культуру. Мінїстер просьвіти Штуд відповідаючи на закиди посла відносячі ся до шкільництва сказав, що шкільна система в Познаньщинї завела. Учителї наражені на безнастанні напасти, а особливо польска праса під'юджує против нїмецкого язика. Як довго буде тревати упір Поляків против нїмецкого язика, так довго Поляки не можуть надїяти ся, аби увзглядиювано польский язик. Мінїстер внутрішних справ боронив ухваленя сум на скріплюванє нїмецкости в Познаньщинї і Шлезку, против чого виступив був вольнодумний п. Ріхтер. В Познаньщинї нїмецкі патриотичні пісни викликують опозицию Поляків а слово „Прусак" кождий Поляк уважає за зневагу. П. Ґлембоцкий полемізуючи з виводами мінїстрів доказував, що допера безвзглядна полїтика Бісмарка викликала польску аґітацию. Польский хлоп все що має завдячує власній пильности, а пруські закони лише убивають єго енерґію. Мінїстри все своє знанє в тій справі беруть з дневникарских статий, най бодай читають розумно написані статиї. Мінїстер Штуд відповів, що польска аґітация істнувала ще перед ерою Бісмарка.

З африканьского боєвища не богато нового, але з дрібних розкинених вістий можна догадувати ся, що Англїйцї виступають офензивно Плян Робертса лежить в тім, щоби всїми силами ударити на ораньску републику і заняти Блемфонтен, престольне місто. В тій

---

5)

Передрук заборонений.

ДОНЬКА КОРОЛЯ ЄГИПЕТСКОГО.

Історична повість Юрия Еберса

(Авторизований переклад з шіснайцятого нїмецкого виданя.)

Переклав Кирило Вербин.

(Дальше).

— Все було добре — розповідав полковник дальше — коли ми два роки тому назад виїздили з Мемфіс.

Я тих дві кітки віддав під опіку єгипетскому слузї замковому, і знав, що ті зьвірята, ворожі щурам, будуть на будучі случаї держати моє помешканє в порядку, ба, я вже й сам став по троха віддавати честь сим прихильним сотворіням, що не допустили до того, щоби мене щури та миши з'їли.

Минувшого року занедужав був Амазіс, заким ще двір міг виїхати до Мемфіс, і ми лишили ся в Саїс.

Наконець, може шість недїль тому назад, вибрали ся ми в дорогу до міста пірамід. Я заняв знову свою давну квартиру і не знайшов там анї слїду з мишачого хвостика; але замість щурів аж кишїло від иншого рода зьвірят, котрі не були менї милїйші, як їх попередники. З тих двох кіток зробило ся за два роки, коли мене тут не було, в дванайцятеро більше. Я старав ся прогнати той дукучливий накорінок котів всїлякого віку і масти, але менї не удало ся, і я мусїв терпіти, що тоті чотироногі сотворіня своєю страшенною котячою музикою та своїм вавканєм не давали менї що ночи спати.

Що року, в тій порі коли відбуває ся сьвято Бубастіс, дозволено приносити злишні коти до сьвятинї богинї Пахт [1]) з котячою головою, а там їх годують, і як менї здає ся, позбувають ся, коли їх занадто богато розмножить ся. З тих єреїв то гільтаї!

На жаль великий, похід до тої сьвятинї не випав під ту пору, коли ми перебували коло пірамід, а я вже просто не міг видержати з тою армією мучителїв, і коли дві кітки обдарували мене знову дванайцятьма здоровими котятами, постановив я бодай тих позбути ся. Мій старий невільник Мис [2]) вже від свого призвища ворог котів з роду, дістав приказ убити тоті котята, зібрати в мішок і кинути до Ніля.

Сего убийства було конче потреба, бо в противнім случаю були би котята мявкали і зрадили сторожам замку, що єсть в мішку. Коли змеркло ся, пішов бідний Мис з своїм небезпечним набором через гай Гатгори [3]) до Ніля. Але єгипетский слуга замковий, котрий звичайно годував мої коти, і знав кожду кітку по імени, догадав ся нашого пляну.

Мій невільник ішов спокійно через велику алею сфінксів попри сьвятиню бога Пта [4]) а мішок з котами сховав був під свій плащ. Вже в сьвятім гаю добачив, що хтось іде за ним; але він не зважав на то, лиш ішов зо-

---

[1]) В місті Бубастіс у всхідній Дельтї (Дельтою зве ся — від грецкої букви Δ „дельта", наше „Д" — взагалї край положений межи двома розтоками ріки при єї устю, а особливо край межи розтоками Ніля) була найвизначнїйша сьвятиня богинї Пахт (званої також Сехет, Сехмет і Баст), котру зображувано з котячою головою. До сеї сьвятинї зношено котячі мумії (забальзамовані і завинені в полотна коти) і тут їх хоронено. Богиню ту звано також бубастскою.

[2]) Мис (від грецкого слова „μῦς" — „миш"), досить часте прізвище у Греків.

[3]) Гатгор або Атгор (по єгипетски значить се імя „дім Гороса") звала ся у Єгиптян богиня урожайности і плодоносности поля, а що та урожайність в Єгиптї зависїла від Ніля, то єї звано також Ізіс-Гатгор, котра „каже Нілеви прибувати в свою пору". Она уважала ся в Єгиптї богинею любови, великою небесною матірю, котра своєю божою ласкою стає матірям в пригодї, котра дає всяку благодать житя, а своїми ласками наповняє небо і землю. Гатгоря є наймилїйшою богинею для королївских жінок. Єї сьвятим зьвіратем була корова; длятого з'ображувано ту богиню яко женщину з коровячою головою, котра між рогами, подібними до півмісяця, мала кружок сонця.

[4]) Сьвятиня великого бога з Мемфіс, Пта (Ptah) була одною з найвеличавійших будівель в Єгиптї; єї побудував король Менес, а пізнїйші королї розширили єї і ще більше прикрасили. Рамзес II. поставив був перед сею сьвятинею статуи: свою, своєї жени і двох дїтий. Кольос короля, лежить ще й нинї на своїм місци.

цїлп рушив Буллер з свого табору під Фрер (над Туґелею) на захід, щоби з заходу обійти становище Бурів, що розложили ся ліворуч Туґелї. Буллер ударив проте на місцевість Спрінґфієльдс вже 15 січня, а в однім місци перейшов ріку. Через Спрінґфієльдс хоче Буллер подати руку Гвайтови в Ледісміт, а відтак разом вдертись від всходу до Оранїї через Гарісміт, вздовж зелїзного шляху. Генерали Метуен, Ґатакр, Френч і Уоррен мали би рівночасно вдарити на Бурів над Оранїєю рікою. 16-го січня чути було навіть сильну канонаду над Моддер Рівер.

Новинки.

Львів дня 20-го січня 1900.

Редакция і адмінїстрация „Народної Часописи“ містить ся тепер в бюрах „Gazet-и Lwowsk-oї“ в каменици ч. 12 улиця Чарнецкого на II-ім поверсї і туди треба адресувати всякі письма.

— **Преосьв. еп. Шептицкий**, як доносять з Станиславова, виїздить сими днями на цїлий тиждень в Коломийщину і Снятинщину.

— **Мінїстерство зелїзниць** видало нові приписи в справі зелїзничих катастроф. Именно поручило більше уважати на добрість та точність зору у зелїзничого персоналу, занятого при руху поїздів. Кромі сего на всїх машинових стациях, а есть їх 46, заведено ратункові вози з таким урядженем, щоби на случай катастрофи достарчали першої помочи лїкарскої та перевозили ранених. Рівночасно часть персоналу по машинових стациях має вправляти ся в подаваню першої помочи в наглих случаях, а опісля зорґанїзує ся осібний санїтарний корпус. Дальше поодинокі стациї одержать потрібні лїкарскі апарати, а зелїзничі лїкарі будуть наглядати за відповідним порядком в переховуваню їх та уживаню.

— **В бактеріольоґічнім заведеню** в Кракові відбували ся розслїди з бактериями джуми. Др. Буйвід з дром Костанецким щепили бактериї джумові домашним зьвірятам. В кілька днїв опісля занедужав др. Костанецкий і по чотирох днях недуги помер серед ознак зараженя джумою. Міский уряд здоровя повідомив о тім Намістництво, котре вислало зараз на місце протомедика радника Намістництва дра Меруновича. Др. Буйвід доніс о тім рівночасно до Мінїстерства і вислав до Відня дра Біра зі спльовинами помершого, щоби їх там розслїджено в заведеню дра Вайксельбавма. Др. Вайксельбавм сказав, що в спльовинах не знайшов заразників джумових, але признав за потрібне робити дальші розслїди за помочию штучної годівлї бактерий. Вчера в полудне зробили в трупарни на кладовищи секцию тїла помершого дри Бравн і Цїхановский в асистенциї дрів Новака і Біра. При секциї були др. Буйвід і др. Бушек, міский фізик. По секциї сказав др. Бравн, що есть острє зараженє неозначеної натури. др. Буйвід виключив зараженє джумою, а другі лїкарі не виключають того зараженя. По секциї тїло дра Костанецкого облито сублїматом, обложено торфом, замкнено домовину металевим віком і відвезено до гробу. З родини не брав нїхто участи в похоронї, позаяк єї ізольовано. Урядово тепер доносять, що розслїди зроблені у Відни **доказали зовсїм рішучо, що в спльовинах померщого нема бациллів джуми.** Др. Костанецкий мав 34 лїт і був асистентом в бактеріольоґічнім інститутї дра Буйвіда.

— **Нещаслива пригода на ледї.** З Перемишля доносять, що там заломив ся лїд на Сяни в часї Йорданьского торжества на ріцї. В хвили коли Преосьв. епископ Чехович довершив водосьвятия, кинула ся тисячна товпа народу на лїд, аби черпати воду. Лїд, підмитий стругою води, не міг в однім місци видержати тягару, заломив ся, і нагле яких десять осіб упало в воду. Девять з них удало ся уратувати, але 18-лїтний Яцишин, син передміщанина, пірваний стругою води, зник під ледом за зелїзничим мостом, в очах тисячий осіб, заки огневі сторожники вспіли надбігти з помочию.

— **Помер Йосиф Гмитрасевич**, богослов з другого року, дня 18 с. м. в Дмитуовичах, в 20-ім роцї житя.

Господарство, промисл, торговля, гіґієна і вихованє.

Ради господарскі.

☛ Гній то богатство господаря!

— Коротка наука о навозах (I.) Гній то богатство господаря, а хто его марнує, той добровільно тягне біду до себе. Але той ще не конче добрий господар, хто гною не змарнує. З гноем треба уміти обходити ся, бо хто лиш вивозить гній на поле на то, щоби его там приорати, той не лиш закопує в землю свій гріш замість ужити его на розробок, але ще й нераз робить собі більшу шкоду. Щоби же гній став ся дійстно богатством для господаря, треба уміти з ним обходити ся. Нащо гноїмо поле? На то, щоби земля добре родила. Ба, але в тім то й річ, щоби знати, коли земля буде добре родити, бо можна навозити і богато гною, а мимо того земля не конче добре буде родити, а тогди гній змарнує ся. Колиж буде земля добре родити? Тогди, коли буде в нїй подостатком такої поживи, якої потребують ті ростини, які на нїй сїємо або садимо. Але й того ще замало. Земля мусить бути ще й така, щоби ростини могли собі легко брати ту потрібну їм поживу з неї. Длятого щоби мати дійстно хосен з гноєня або навоженя ріль, треба ось що собі запамятати: 1) Гноїмо або навозимо ріллю на то, щоби додати її тої поживи, котрої в нїй для ростин вже найменше, значить ся треба знати якого навозу земля найбільше потребує; — 2) навозимо ріллю на то, щоби додати її подостатком тої поживи, котрої ростини можуть найменше в себе набирати, значить ся треба знати кілько якого навозу давати, бо скоро дати за мало такої поживи, котрої ростини і так вже найменше можуть в себе набирати, то они і тої маленької скількости не будуть тогди могли добре в себе набрати; — 3) навозимо на то, щоби землю добре розробити, отже треба знати який навіз найлїпший до того; — 4) наконець гноїмо на то, щоби додати земли т. зв. дрібних орґанїзмів, н. пр. рід бактерий, котрі з возду-

---

всім спокійно дальше, коли побачив, що люди, котрі ішли за ним, спинили ся коло сьвятинї Пта і там стали розмавляти з сьвящениками.

Вже опинив ся був над берегом Нїля. Аж зачув, що кличуть его, що богато людий за ним біжуть і що хтось кинув в него каменем, котрий саме коло его голови засвистав.

Мис не зважав на ту небезпечність, яка ему грозила. Добувши всїх сил, гнав аж до ріки, кинув там мішок у воду, і з бючим серцем, але як ему здавало ся, без всякого доказу вини, станув над берегом ріки. За хвильку опісля обступила его сотка слуг зі сьвятинї. Старший єрей бога Пта, Птаготей, з давен давна мій ворог, не уважав то собі за річ маловажну, і пішов особисто за посїпаками.

Кількох з них, межи ними і той зрадливий слуга з палати, влїзли зараз до Нїля і на наше нещастє знайшли мішок з дванайцятьма неживими котятами, котрий зачепив ся був в папірусовім очеретї та межи нілевим бобом. В очах старшого єрея, громада слуг зі сьвятинї і що найменше тисячки людий з Мемфіс отворено бавовнину домовину. Коли побачили, що в нїм есть, підняли так страшенний зойк, почали так страшенно заводити і домагати ся мести, що я той крик аж в замку зачув. Розярена товпа кинула ся в дикій пристрасти на мого бідного слугу, звалила его на землю, почала місити ногами і була би таки на місци его убила, як би всемогучий старший єрей не наказав був дати ему спокій і страшно побитого злочинця не велів був відвести до вязницї, в тім намірі, щоби і менї зробити погибель, позаяк здогадував ся, що то я виновником того злочину.

В пів години опісля арештували і мене. Мій старий Мис взяв був на себе всю вину злочину але старший єрей казав его бити буками по пятах і так змусив его признати ся, що то я велїв ему котята убити, а він яко вірний мій слуга послухав мого приказу.

Висший суд[5]), против вироку котрого навіть сам король не може нїчого вдїяти, складає ся з єрев, з Мемфіса, Гелїополїса і Теб; отже можете собі легко погадати, що бідного Миса і мою маловажну еллиньску особу не надумуючи ся богато засуджено на смерть. Невільника задва великі злочини насамперед за убитє сьвятих зьвірят, а відтак за дванайцятькратне занечищенє сьвятого Нїлю трупами, а мене яко виновника за то, що я, як то они казали, допустив ся двайцять і чотирикратно найбільшого злочину. Миса стратили ще того самого дня. Земля ему пером! В моїй памяти буде він жити не яко мій невільник, але яко мій приятель і добродїй! При его трупі прочитано і менї вирок смерти і я вже прилагодив ся був в далеку дорогу на тамтой сьвіт, коли король приказав відложити мое страченє.

Мене відвезли назад до вязницї.

Один аркадийский таксіарх[6]), котрий був межи тими, що мене стерегли, розповів менї, що всї грецкі офіцири від прибочної сторожи і богато вояків, разом більше як чотири тисячі людий, загрозили, що виступлять з войска, як би король мене, їх команданта не помилував.

Коли змеркло ся, повели мене до короля, котрий приняв мене ласкаво. Він сам потвердив менї то, що менї сказав таксарх та висказав свій жаль з того, що тратить так улюбленого полковника. Що до мене, то я охотно признаю, що я не гніваю ся на Амазіса, ба що більше, що менї жаль того могучого короля. Коби ви були чули, як він жалував ся на то, що в нїчім не може так робити, як хоче, і що навіть в его особистих справах сьвященики і їх вплив спиняють его та стають ему на перешкодї. Як би так на него, казав він, то він би менї охотно яко чужинцеви простив переступленє закона, котрого я не розумію і длятого хибно уважаю пустим забобоном. Але задля єреїв не може пустити мене безкарно. Прогнанє з Єгипту есть ще найлагіднійшою покутою, яку може на мене наложити. — Ти не знаєш — закінчив король сими словами, — як великі уступки мусїв я зробити єреям, щоби виробити помилуванє для тебе. Таже наш найвисший суд, навіть від мене, короля, есть независимий!

Оттак пустили мене у відставку взявши від мене велику присягу, що ще того самого дня виїду з Мемфіс, а з Єгипту найпізнійше до трох недїль.

В дверех палати стрітив ся я з Псамтіком, наслїдником престола, котрий вже від давна переслїдує мене за соблазниві історії, про котрі мушу мовчати — ти їх знаєш Родопісо. Я хотів з ним попрощати ся, а він відвернув ся від мене і сказав: І сим разом уйшов ти кари, Атинче, але моєї мести ще ти не уйшов! Куди би ти й не повернув ся, я тебе всюди знайду! — То можу мати надію, що ще тебе побачу! — відповів я ему, забрав, що мав на барку та приїхав сюди до Навкратіс, де мене щастє звело з моїм давним приятелем Арістомахом із Спарти, котрий яко давнїйший командант войска наЦипрі буде наймовірнїйше іменований моїм наслїдником.

Тут перебив Арістомах Атинцеви і сказав: Досить тої похвали, друже Фанесе! Спартаньскі язики не уміють обертати ся, але коли

---

[5]) Висший суд складав ся з 30 судиїв (10 єреїв з Гелїополїс, 10 з Мемфіс, а 10 з Теб); найздібнїйшого з поміж себе вибирано на предсїдателя. Трибунал сей звав ся „генебт“. Всякі жалоби і оборони треба було подавати письменно, щоби словами і рухами не вливати на судиїв.

[6]) Командант одної таксіс або капітан компанії.

ха втягають азот, ловлять его і держать. — Із всілякої поживи, якої ростини потребують, знаходить ся **вуголь** у воздусї (в вуглевім квасї) в такій скількости, що ростини мають его завсїгди подостатком і его не треба додавати. Так само есть завсїгди подостатком **водня і кисня**, отже їх не треба з навозом додавати. **Азот** забирає дощ і роса з воздуха яко амоняк або квас азотний і несе землю, але в так малій скількости, що коли его заберемо з зібраними ростинами і коли він піде наспід з салїтровим квасом, то его есть великий брак в земли. Отже толди треба земли такого навозу, котрий би додав їй азоту. Запас азоту збільшає ся в земли, коли засїваємо такі ростини, котрі тягнуть азот з воздуха н. пр. стручкові ростини, вовкиня (юпін) і конюшина. Отже із всїх згаданих повисше пожив потребуємо додавати з навозом лиш азоту, і то не завсїгди. В далеко більшій мірі потребуємо додавати з навозом такої поживи, котра опісля находить ся в попелї ростин. **Фосфорового квасу і потасу** (калї) потребують ростини богато а в земли есть тої поживи мало. **Вапна, маґнезиї, квас кремяний, квас сірчаний** знаходять ся подостатком в земли, їх треба аж тогда, коли покаже ся великий брак. Соду, хльору залїза і манґану потребують ростини найменше, а тої поживи есть в земли подостатком, отже з навозом потребуємо еї давати як найменше. Виходить з того, що господар зі взгляду на поживу ростин потребує найбільше уживати такого гною і взагалї таких навозів, котрі мають в собі достаточний запас азоту, фосфорового квасу і потасу.

— **Як давати сіль худобі.** Здає ся, що то все одно, чи худобинї дати соли в пійлї, чи посипати на пашу або дати лизати; сяк чи так треба при тім заходу і часу. Зле есть коли перед закиданем пашї дає ся худобинї пити, а ще гірше, коли тогди пійло солить ся, бо худобина тогди видає за богато соків до травленя вже наперед і они може ще й зарідкі, отже травлене не відбуває ся так, як би повинно; тогди або якась часть пашї позістане нестравлена, або соки жолудкові надармо виходять. До того ще й пашї не надає ся більшої смачности. Сіль служить в першій лїнії за поживу а відтак аж есть ніби лакіткою для худобини; отже коли давати еї по погодованю, то она тратить свою вартість лакітки. Із сего виходить, що до пійла не треба давати соли анї тогди, коли дає ся пити перед пашею, анї тогди коли дає ся по погодованю. Найлїпше давати сіль з короткою пашею, особливо же ще тогди, коли паша трудно стравна. Треба ще й то знати, що сіль найлїпше дїлає, чим пізнїйше поїть ся худобину. Солене пійло можна давати лиш тогди, коли худобина хора, або коли вже приходить до здоровля.

— **Вчасна каротка** (морква). Щоби мати вчасну каротку, треба вибирати для неї о скілько можна пісковатий ґрунт положений до сонця, котрий рік перед тим повинен бути добре нагноєний а в осени і в зимі перед засїванки був добре зливаний гноївкою. Сїяти треба рідко, а так вчасно як лиш можна, скоро лиш земля підосхне. На насїнє треба брати правдиву голяндску каротку. Землю по засїяню треба приплескати дошкою і удержувати вогкою. Скоро покажуть ся молоденькі ростинки, треба землю трохи зрушити і завсїгди уважати на то, щоби не засихала зверха. За густий засїв треба промикувати а грядки добре полоти.

— **Як довго держати курки?** Курки на покладки найлїпше держати лиш так довго, доки несуть ся третий раз. За четвертим і пятим разом оны вже за старі і не добре несуть ся; длятого по третім разї треба їх в осени або зимою різати. Держане старих курок не оплачує ся, а до того ще й мясо їх стає ликовате і тратить на вартости.

— **Голуби годує ся** два або й три рази на день, але не треба їм більше давати як лиш тілько, кілько за кождий раз можуть з'їсти. Коли голуби за кождим разом кидають ся хапчиво на зерно, то будуть добре годувати свої молоді і ті будуть здорові; такі же голуби, що наїдають ся дуже, стають лїниві і не дбають про молодих. З того виходить, що не добре накидати голубам тілько зерна, щоби оно аж стояло.

— **Усеницї а верпини.** Хто хоче, щоби лїтом усеницї не присїли его корчики верпин (аґресту), той нехай памятає на то, щоби тепер зимою кілька разів підсипати корчики попелом. Попіл не лиш не допустить опісля усениць, але ще й збільшить урожайність верпин.

Всячина господарска.

— **Як пізнати, чи чорна хустка, чорне сукно і т. п. добре закрашені?** Треба розпустити трошки т. зв. соли з заячої капусти (купити в аптицї, она також добра до вибираня плям з чорнила) в чистій водї, умочити в ню корок і притиснути до хустки. Коли материя добре закрашена, то квасна сіл лишить на ній по якімсь часї зеленаву, оливкову пляму; коли же материя зле закрашена, то зробить ся темно-оранжево-жовта пляма.

— **До вигублюваня плям** з кави, чоколяди, пива, брунатних сосів і т. п. надає ся дуже добре вар з кори квіляя. Кору тоту варить ся в трох до чотирох частях води чверть години довго. Відтак цїдить ся вар через чисте полотенце і додає ся трохи спіритусу. Згадані плями можна з одежи і дамских суконь вивабити тим способом, що розстелює ся сукно на дошку мачає ся щітку у теплий вар з квіляї і натирає ся а злишну вохкість або стріпує ся, або вибирає ся чистим платком.

— **Золоті ланцушки** можна очистити слїдуючим способом: До малої фляшинки наливає ся теплої води, наскробує ся трохи мила і сипле ся порошку з вапна і в ту мішанину завішує ся ланцушок та колотить ся добре через кілька мінут. Опісля полоче ся ланцушок в чистій водї і обтирає ся на сухо. Ланцушок буде красно сьвітити ся і не буде на нім анї одної плямки.

Вісти господарскі, промислові і торговельні.

Цїна подана в короновій валюті.

Цїна збіжа: Віденъ 18 січня: Пшениця 15.30 17.40; жито 13.20 14.00; ячмінь 13.20 17.60; овес 10.40—12.40. — **Тернопіль** 13 січня: пшениця 13 20—14.00; жито 10.60—11.00; ячмінь 10.00—10.60; овес 8.80—9.10; кукуруза (стара) 0.00—0.00; гречка 13.60—13.90. — **Чернівцї** 17 січня: Пшениця 15.00до 15.20; жито 11.30 до 11.40; ячмінь (броварний) 12.00-12.40; овес 9.60—9.80; ріпак 20.80—21.00; сїмя конопельне 18·20—18.50; кукуруза 10.30-10.40; фасоля довга 13.00—13.20; горох 12.00—14.00.

— **Цїна волів у Львові.** На торзї дня 17 січня плачено воли опасові по 56 до 62 кор. 00 сот.; за корови від —до— зр. за 100 кільо живої ваги. Цїна трохи упала. Цїна мяса: заднє по 1·00 кор. до 104 кор., переднє по 0 92 до 1·02 кор. за кільо.

— **Цїна телят, безрог і овець на заріз:** На торг до Відня привезено дня 18 січня 3598 штук телят, 1981 штук живих а 270 штук патрошених безрог, 236 штук патрошених овець і 617 ягнят. За патрошені телята плачено по 80 до 96 сот., за живі — до — сот., за лїпші 98 до 106 сот.; за найлїпші по 108 до 116 сот. За молоді безроги 64 до 84 сот., за патрошені тяжкі 0·80 до 1 К., за підсвинки 0·84 до 1·08 К. За патрошені вівцї 60 до 84 сот. за кільо. Пара ягнят по 12 до 26 К. — Живі вівцї плачено по 48 до 50 сот., виїмково 32 сот. за кільо; бракові по 41 до 44 сот. за пару.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Льондон 20 січня. Бюро Райтера доносить, що Бури знищили мости зелїзничі і водні канали поміж Штайнсбурґом і Штерпборґом та часть зелїзничого шляху. — Ґен. Буллер і Уаррен мають злучити ся над рікою Блявбанк у віддаленю 8 миль від Ледісміт.

Барцельона 20 січня. В Джуміли, в провінциї Мурциї, прийшло до поважних демонстраций населеня, що відмовило плаченя податків.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

тобі мене потреба, то дїлами дам тобі відповідь, котрі покажуть, що я умію.

Родопіс усьміхом похвалила обох мужчин. Відтак подала кождому руку і сказала: На жаль довідала ся я з твого оповіданя, мій бідний Фанесе, що тобі вже не довго бути в сїм краю. Не хочу дорікати тобі за твою легкодушність, а все-таки ти міг знати, що задля малих успіхів виставляв себе на велику небезпечність. Мудрий чоловік, правдиво сьмілий зважує ся на щось лиш тогди, коли користь, яка ему з того вийде буде більша як шкода. Шалена відвага так само нерозумна, коли не так само небезпечна як труслививість; бо хоч обі шкодять, то лиш тамта стає ся ганьбою. Сим разом ти за свою легковажність мало житєм не заплатив, житєм, що для многих есть дорогим, а котрого ти повинен щадити для красного кінця як такого, щоби генути під ударами глупоти. Не можемо старати ся задержати тебе для себе, бо тим би ми тобі не помогли, а собі лиш пошкодили. На твоїм місци при дворі нехай на будуче заступає нашу народність сей благородний Спартанець яко полковник Еллинів, нехай стереже їх від надужитя сьвящеників та нехай старає ся удержати для них ласку короля. Держу тебе за руку Арістомаху і не скорше еї пущу, аж приречеш нам, що і найпослїднїйшого Грека будеш так як Фанес о скілько твоїх сил боронити від зухвалости Египтиян і скорше відречеш ся свого становиша як щоби й найменша кривда зроблена Еллинови уйшла безкарно. Нас есть лиш не богато тисячів на богато міліонів ворожих нам людий; але ми великі відвагою і мусимо старати ся бути сильними едностию. Доси жили Еллини в Египтї як рідні братя; один жертвував ся за всїх, всї за одного і як-раз та едність робить нас могучими та повинна нас і в будучности удержати в силї. Коби ми так могли ту едність передати і рідному краєви та его кольонїям, коби так всї племена у вітчинї забули на своє дорийске, йоньске або еольске походжене і вдоволяли ся лиш одним імепем „Еллини" та жили як дїти в однім домі, як вівцї в однїй череді — то дійстно, цїлий сьвіт не був би в силї нам оперти ся а Гелляду признали би всї народи своєю королевою.

Очи старушки сьвітили ся при сих словах як грань а Спартанець з нагальною силою стиснув їй руку, тупнув деревляпною ногою і відозвав ся: На Зевеса Лякедаймоньского не дам Еллинцям анї волоса з голови вдоймити; а ти Родопісо достойна бути Спартанкою!

— Та й Атинкою! — сказав Фанес.

— Йонкою! — відозвали ся Мілезийцї.

— Довькою Ґеоморів з Самос! — сказав різбар.

— Але я більша як ті всї — відповіла одушевлена женщина — я більша, далеко більша, — я Еллинка!

Всї одушевили ся, навіть Сириєць і Еврей не могли не піддати ся тому загальному зворушеню; лиш Сибарит не дав собі нарушити свого спокою і набравши повен рот відозвав ся:

— Ти бо варта бути і Сибариткою, бо твоя волова печеня така добра, що я ще такої не їв, від коли виїхав з Італїї, а твоє вино з Антиллї смакує менї майже так само, як тото що з Везува або з Хіос.

Всї засьміяли ся, лиш Спартанець глянув з погордою на смакуна.

— Веселий вам привіт! — відозвав ся нараз грубий голос через отверте вікно до салї.

— Веселий привіт! — відповіли хором пируючі та стали питати одні других і згадувати, хто би то був той, що так пізно прийшов.

(Дальше буде).

ІНСЕРАТИ.

Для Львова і Галичини
головний склад і експедиция
WARSZ. TYGODNIKA ILLUSTR.
находить ся
у Львові, в пасажу Гавсмана ч. 9.
Аґенция дневників і оголошень
принимае також
пренумерату і оголошеня до Warszawsk-ого Tygodnik-a Illustr.

„КУХАРКА РУСКА“

одинока знаменита книжка в рускій мові з приписами вареня — обіймае:

приписи на всі СТРАВИ МЯСНІ, всілякі зупи, мучні страви, страви рускі, огородовини, неввичайні соси, приладжуване шинок, набілу; ради для господинь конче потрібні і т. и.

Ціна 70 кр.

Можна купити в книгарни рускій у Львові.

По присланю перекавом почтовим 76 кр. висилае посилку franco „НАРОДНА ДРУКАРНЯ“ **Ст. Манецкого** і Спілки у Львові, ул. Коперника ч. 9.

Ново отворена
Аґенция дневників і оголошень
у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9.
принимае
ОГОЛОШЕНЯ
до всїх дневників
по цїнах ориґінальних.
До
„Народної Часописи“ і „Ґазети Львівско
може принимати анонси виключно лиш ся Аґенция.

ПОБІЛЬШЕНЯ ФОТОГРАФІЇ

цілком вірні ориґіналови аж до природної величини артистично виготовлені. — В паспарту. Ціна за портрет величини 37x45 цм. разом з портом і опакованем **5 зр. 10 кр.**, в хороших рамах **9 зр. 60 кр.** (аж до 5-тьох клґр. франко).

Замовленя приймае **А. ЛЯНДОВСКИЙ**

Львів, Пасаж Гавсмана.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимае оголошеня до всїх дневників і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).